

**Statsministeren** (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Aage Frandsen har ret i, at det bygger på et fællesskab. Men når et fællesskab indgår en aftale, så må fællesskabet også overholde aftalen, ellers hører alt jo op, og så kan vi ikke længere indgå aftaler.

Indgåede aftaler skal overholdes, og bliver de ikke det, bliver man nødt til at iværksætte en eller anden form for sanktion. Den er iværksat i overensstemmelse med det, der på forhånd var meddelt.

Hvad går den sanktion ud på? Den går ud på, at det amt, der har sat skatten op, kommer til at betale nogle penge, og de går så bl.a. til de amter, der har sat skatten ned. Så der er et stærkt incitament til at overholde aftalen.

Hvad er det, den går ud på? Den går ud på, at de penge, der kommer ind, går ud igen til borgerne i form af skattelettelser. Man kan altså sige, at når amterne har sat skatten op i strid med aftalen, så sætter staten skatten ned til gengæld. Mekanismen er lavet sådan, at de amter, der har sat skatten ned, faktisk får nogle penge.

Man kan sige, at der er nogle, man straffer, og nogle, man belønner. De, der har sat skatten op, bliver straffet, og de, der har sat skatten ned, bliver belønnet. Det er da rimeligt.

**Aage Frandsen** (SF):

Man kan jo godt argumentere, som statsministeren gør, for omdrejningspunktet i ministerens tænkning er selvfølgelig skattestoppet – meget mere end det er det kommunale selvstyre.

Men så har jeg også forstået det sådan, at de amtskommuner, der ikke gør noget, sådan set også bliver ramt. Man kan så spørge, om det er korrekt. Altså en amtskommune, der ikke flytter på skatten, men lader den være uændret og så i øvrigt prøver at løse problemerne og har enormt svært ved at få det til at hænge sammen, bliver nu også ramt af en afgift. Er det ikke korrekt? Jeg har i hvert fald læst, at en amtsborgmester tror, at han bliver ramt af en afgift. Er det korrekt?

**Statsministeren** (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Aage Frandsen, hvordan mekanismen virker. Den virker sådan, at der tages nogle penge fra det eller de amter, der har sat skatten op. De amter, der har sat skatten ned, bliver belønnet på to måder: Dels går der nogle penge ind i amtskassen via bloktilskuddet, dels bliver borgerne belønnet, ved at staten sætter skatten ned. Så til de amter, der har sat skatten

ned, kommer belønningen ad to kanaler: dels til amtskassen, dels til borgerne.

I de amter, der så har nøjedes med at holde skatten i ro, kommer belønningen til borgerne i form af, at statsskatten bliver sat ned. Det er sådan, det virker. Det betyder, at der er et incitament i fællesskabet, Amtsrådsforeningen, til, at man bliver enig om at overholde skattestoppet. Det skal der jo være, ellers kan regeringen jo ikke indgå holdbare økonomiaftaler, hvis man bare kan aftale ét og så bagefter gøre noget andet. Det er jo det, der var problemet under den tidligere regering, hvor man også sagde, at man ville holde skatten i ro.

Skatten blev overhovedet ikke holdt i ro. Skatten blev ved med at stige og stige og stige, og bagefter sagde finansministeren: Nå ja, vi lader fem og syv være lige, lad den bare stige, vi gør ingenting.

Sådan er det ikke nu. Under denne regering er en aftale en aftale.

Kl. 12.20

**Aage Frandsen** (SF):

Jeg forlanger ikke, at statsministeren skal kende alt i detaljer, og det er også muligt, at det er statsministeren, der har ret, og at det, jeg har læst, er forkert. Men jeg har læst, at en amtsborgmester i Århus Amt siger, at de bliver ramt med 7 mio. kr., som de har mindre nu i Århus. Amts kasse på grund af det, der sker her. Jeg ved ikke, om det er korrekt, men det betyder i hvert fald, at et amt, som hverken har gjort det ene eller det andet, men som har prøvet på at få pengene til at slå til, nu også bliver yderligere ramt. Jeg synes i øvrigt, de i forvejen er hårdt ramt.

Men så ville jeg godt vende tilbage til det der med det kommunale selvstyre, for hvis det i den grad bliver styret af en kommuneaftale og amtsaftale, som godt nok indgås af nogle foreninger – de gør det godt nok frivilligt, måske under en eller anden form for pres, kunne man måske tænke sig – og vi også har et skattestop, så må man spørge sig selv: Har vi ret meget kommunalt selvstyre? Er det ikke blevet staten, som efterhånden i den grad for at styre økonomi og indtægter og udgifter har sat sig på det hele, ved at kommunerne kun har et lille bitte råderum og amterne tilsvarende et meget lille bitte råderum? Skulle vi indføre en lov, der siger, at vi afskaffer det kommunale selvstyre, men vi har lidt forvaltning, som nogle kan administrere derude? Er det ikke næsten sådan, vi er ved at gøre?